

Sygn. akt III RC 771/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Mikołajów

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa P. P.

przeciwko A. P. reprezentowanej przez matkę M. P.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

p o s t a n a w i a :

odrzuć pozew.

Uzasadnienie:

Powód P. P. wniósł do tut. Sądu pozew w przedmiocie ustalenia ,że jego obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki A. P. urodzonej (...) w H. ustał. Wskazał , że od 19.12.2011r. odbywa w zakładzie karnym w K. orzeczoną w wysokości 6 lat i 6 miesięcy karę pozbawienia wolności. W piśmie uzupełniającym braki formalne pozwu wskazał , że małoletnia córka A. zamieszkuje wraz z matką w Holandii (C. v. E.(...), (...) K (...)), gdzie uczęszcza do szkoły.

Z odpowiedzi na pozew matki małoletniej M. P. wynika , że wspólnie pod wskazanym przez powoda adresem wraz córką A. zamieszkują od 10.01.2007r.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z tak zwanym „ elementem zagranicznym”. Jako pierwsze wyłania się zagadnienie , czy sądy polskie mają jurysdykcję w sprawie, rozumianą jako ogólną

właściwość sądów i innych organów do rozpoznania i rozstrzygania spraw cywilnych , które należą do drogi postępowania cywilnego.

Poruszone zagadnienie jurysdykcji w tej sprawie (w państwach członkowskich Unii Europejskiej) znajduje rozstrzygnięcie w przepisach Rozporządzenia Rady (WE) Nr 4/2009 z 18 grudnia 2008r. w sprawie jurysdykcji , prawa właściwego , uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej- Dz.U.L 7 z 10.1.2009) . Przepis art. 3 wymienionego Rozporządzenia stanowi, że Sądami , które mają jurysdykcję do rozpoznania spraw dotyczących zobowiązań alimentacyjnych w państwach członkowskich są:

a) Sąd zwykłego miejsca pobytu pozwanego; lub

b) Sąd zwykłego miejsca pobytu wierzyciela („wierzyciel” - oznacza każdą osobę fizyczną, której należne są świadczenia alimentacyjne lub która występuje z roszczeniem o świadczenia alimentacyjne) .

Pojęcie zwykłego pobytu dziecka, które jest wierzycielem i zarówno pozwanym w sprawie powinno podlegać wykładni autonomicznej. Miejsce zwykłego pobytu dziecka można rozumieć jako miejsce , w którym znajduje się główny punkt (ośrodek) więzi dziecka i jego stosunków życiowych , to jest centrum jego egzystencji. Oceniając powyższą sytuację , stwierdzić należy , że małaletnia A. ma swój zwykły pobyt na terytorium Holandii , gdzie przebywa od ponad 6 lat i tam uczęszcza do szkoły. Zatem w Holandii znajduje się centrum jej więzi i stosunków życiowych, czyli , że w Holandii ma swój zwykły pobyt.

W konsekwencji tego należy przyjąć , że skoro małaletnia A. P. będąca zarówno pozwaną i wierzycielem ma zwykły pobyt w Holandii, to tym samym sądy holenderskie mają jurysdykcję w niniejszej sprawie i po myśli art. 1099zd.2 kpc odrzucić pozew.